

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sic est gaudendum in Domino, ut in eo solo sit gaudendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

TERTIA VERITAS.

Sic est gaudendum in Domino, ut in eo solo sit gaudendum,

RATIO est evidens, quia sic est gaudendum in Domino tamquam in vero bono, & vero veri gaudij motivo sive objecto.

Sed ille unus est verum bonum, & veri gaudij solum objectum.

Ergo sic est gaudendum in Domino, ut in eo solo sit gaudendum.

Ps. 76.

Remittit consolari anima mea, memor sum Dei & delectatus sum, quasi diceret Pfalter Regius; Quicumque tandem sese mihi objiciant objecta veri gaudij, nulla plane in creatis reperio, nihil in illis est quod me verè delectet; In solo Deo sola est vera & solida delectatio.

Quem in versum quod scribit sanctus Augustinus, observatione dignum est; ait enim quod si quid præter Deum, capax sit alicuius nobis præcedendi gaudij, conversatio est cum viro sancto, viro pio, viro Dei. Sed cum rari sint tales viri, vixque vel unus reperitur cum quo si diutius versatus sis, non aliquid humani reperias, vel tua inde culpa reportes: tunc inquit, deficit vera & solida consolatio. Verba sancti Doctoris sunt, *In his autem in quibus gavisus est homo si forte aliquid prævium contigerit, quomodo sepe contingit: quanta letitia tibi erat, tantus maror accessit, ita ut postea jam timeat homo laxare habenas gaudiorum, timeat se letitia committere, ne quanto magis lassatus fuerat, tanto amplius si aliquid contigerit, conabescat.*

Matth. 25

Hoc est Gaudium Domini de quo dicitur, *Intra in gaudium Domini tui*, nam se solo ve. & proprie gaudet Deus, non aliis extra se: sic dum solo Deo gaudebis, gaudebis illo quo Deus gaudet gaudere. Dicitur verò, *intra in gaudium Domini*, quia sic te totum oportet esse in illo gaudio, nihil ut extra tibi restet quo delecteris.

L. de salut. docum. c. 10.

Quo spectat illud aliud sancti Augustini: *Si a liquid in hoc saeculo possidere delectamur, Deum qui possidet omnia, qui creavit omnia, expedit ut mente possideamus, & in eo habeamus quacumque salubriter & sanctè desideramus. Sed quoniam nemo possidet Deum nisi qui possidetur ab eo, sicut nos ipsi facti Dei possessio, & efficitur nobis possessio Deus. Id est, renuamus consolari ceteris alijs creatis rebus, & tunc verè fiet nostra Consolatio.*

Vide in tertia parte circa finem, ubi de votis

agitur, & ubi hæc Veritas explanatur.

Major est voluptas, voluptatem nolle quam velle: voluptatem vicisse quam capisse.

QUARTA VERITAS.

Quale in prosperis fuerit gaudium, probatur in adversis.

SENSUS est, quod si gaudium in prosperis fuerit propter Deum, debet idem esse in adversis: aut si non ita gaudetur in adversis propter Deum, nec dici potest in prosperis tale fuisse gaudium.

RATIO est, quia si non ita gaudetur in adversis propter Deum, sicut in prosperis, quantum spectat ad superiorem animi partem sive rationabilem appetitum, signum est te tua querere non ea qua sunt Iesu Christi; Cur enim non gauderes propter bona spiritualia qua in adversis continentur? Vel cur in ipsis doleres adversis propter damna quædam temporalia qua inde forsitan importantur, nisi quia te ipsum tuavè queritas?

Sed qui seipsum in suo spectat gaudio, non gaudet propter Deum, quando præteritum sic propter seipsum gaudet ut nisi seipsum reperiret in gaudio, non gauderet: Quod ita esse apparet in eo qui suis in adversis inordinate dolet.

Ergo hinc probatur quale in prosperis fuerit gaudium, nempe propter ipsum tuum prosperitatis bonum, quod quia deest in adversis, deest etiam & gaudium; atque ex illis unus es de quo in opprobrium tuum David Deo dicebat, *Confitebor tibi cum benefeceris ei*. Non est illa, non est illa confessio quam Christus velle, licet illa sit una quam pene omnes Christiani reddunt. Sic dolenter sanctus Augustinus: *quàm multi sunt Christiani qui tunc Deo gratias agunt, quando illis accidit lucrum: hoc est confitebor tibi cum benefeceris et laudabit te & dicet, Verè quia tu es Deus meus; Liberavit me de carcere, & confitebor illi. Venit illi lucrum confitebor; Venit hereditas, confitebor; patitur damnum, blasphemat. Qualem filius es, quia quando te pater emendat tunc tibi displicet? Et quæ plura illic pergit in hunc sensum; & alibi quæ videri possunt.*

In 1. p. Sabbato Hebd. 4. post Epiph. ubi hæc Veritas exponitur:

Si